

[Tholstrup.]

vi ikke gør det, saa er der ikke noget i Vejen for, at vi kan klare den samme Produktion med mindre Arbejdstid. Men der er sket det, at Maskinellet er slidt op, efter at vi i Aarevis har arbejdet for andre; vi er kommet bagud med Boligbyggeri, vi er kommet bagud med mange andre Produktioner. Ja, saa kan vi enten sætte os ned med Hænderne i Skødet og sige: vi maa vente med disse Huse, til de kan blive bygget. Men de Huse, der nu engang ikke bliver bygget i disse Aar, kan ikke bygges inden for normal Arbejdstid, for der kommer kun de Huse frem, der er Brug for til normal Anvendelse, men ikke til at udfylde det Hul, der blev skabt under Krigen, og det er det Hul, der skal udfyldes, og det kan det kun blive, hvis vi gennemfører en Ekstraindsats. Denne Ekstraindsats vil ikke komme frem, hvis man ikke medvirker til at genskabe Arbejdsglæden og faar Folk til at tage fat paa Arbejdet med Liv og Lyst ved at annullere Straffebestemmelserne over for den Indtægt, der opnaas i Forbindelse hermed.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg skal ikke trætte med noget langt Indlæg, men blot gøre et Par ganske korte Bemærkninger.

Jeg forstaaer, at det ærede Medlem Hr. Aksel Møller og det ærede Medlem Hr. Tholstrup strides lidt om Paterniteten. Da jeg har det Indtryk, at der her er Tale om et af de berømte „dødfødte Børn, der løber ud i Sandet“, synes jeg ikke, at denne Strid kan aftvinge saa forfærdelig megen Interesse. Der kan fra alle Sider være Sympati for den Grundbetragtning, der ligger bag ved Forslaget, men det er vel et af de Tilfælde, hvor man ikke har noget synderligt at have sin Sympati i.

Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Tholstrup siger, at der ikke er noget særlig originalt i at sige, at et Forslag ikke praktisk kan gennemføres, men hvis man ser bort fra, hvorvidt det er originalt eller ej, og nøjes med Realiteter, ender man altsaa der, at det ikke er praktisk muligt at gennemføre et Forslag som dette, uden at der skabes en Serie af Urimeligheder, som vi andre saa bagefter vilde faa de store Besværligheder med.

Man skal ogsaa passe paa, at man ikke frister Folk over Evne. Det er meget rigtigt, som det ærede Medlem siger, at det ikke er svært at dele et Tal op i to, som man skriver i to Rubrikker, men jeg synes, man her kan komme ind i en Tilstand, hvori det kan være fristende at manøvrere lidt med disse Tal-

opgivelser. Det vilde være meningsløst at friste Folk, og fra begge Sider i det Forhold, der her er Tale om, kunde man udsætte Folk for Fristelser, som vi ikke bagefter kunde forsvare.

Jeg skal nøjes med dette, idet jeg dog føjer til, at den fiskale Virkning kan jeg ikke overskue. Det er umuligt paa Forhaand at beregne, hvilken Virkning dette Forslag faktisk vilde faa.

Jeg maa henholde mig til min indledende Afvisning af Forslaget, ikke fordi nogen af os er usympatisk stemt over for Tankegangen, men fordi det nu engang ikke kan være rimeligt at gennemføre en saadan Opdeling af Indtægterne efter, hvorfra de stammer.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller gjorde en Bemærkning om, at han glædede sig til det pyntede Juletræ, han snart skulde ind til, skattemæssigt. Jeg vil nødig tage nogen Glæde fra det ærede Medlem, som vel har saa faa i Forvejen, og jeg haaber, hans Glæde vil holde sig, til vi, forhaabentlig inden alt for mange Dage, skal diskutere Skattespørgsmaal. Jeg har det Indtryk, at det ærede Medlem hidtil har holdt sig til Forhaandsglæden, medens han, naar Skatteforslag skulde behandles, er mødt op med et Ansigt, der ikke ligefrem vidnede om nogen større Glæde og Tilfredshed.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Møller: Jeg er bange for, at den højtærede Finansminister har misforstaaet mig. Jeg vil endelig ikke have, at han paa Forhaand skal tro, at jeg glæder mig til at se hans Skatteforslag. Jeg glæder mig til at se Nationalbudgettet, og jeg glæder mig til at blive Vidne til den samlede Plan, som skal bygges op, naar Regeringen faar det Overblik, Nationalbudgettet formentlig vil give den. Dette Nationalbudget har jo været holdt hemmeligt for os; det staaer i Tabernaklet allerinderst inde, og hvornaar vi faar det at se, ved vi endnu ikke, men vi har da i alt Fald Lov til at glæde os til at faa det at se.

Formanden: Ordføreren for Forslagsstillerne har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Tholstrup): Jeg skal kun komme ind paa det lille Afsnit af den højtærede Finansministers Svar, hvori han sagde, at man gennem dette